

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR.184
din 27.02.2008**

Dosar nr.: 443/2007

Petiția nr.: 7829 din data 01.08.2007

Petent: H I

Reclamat: Institutul Național de Expertiză Medicală și Recuperare a Capacității de Muncă București

Obiect: stabilirea încadrării în grad corespunzător de invaliditate a petentei în funcție de diagnosticul medical stabilit.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentei

I.1.1. H I , cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Institutul Național de Expertiză Medicală și Recuperare a Capacității de Muncă București, cu sediul în Str. Romulus, nr. 62, Sector 3, București.

II. Obiectul sesizării

2.1. Petenta, astfel cum este formulată petiția, solicită stabilirea încadrării în gradul de invaliditate corespunzător, în raport cu diagnosticul medical stabilit situației sale de sănătate.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin plângerea înregistrată cu nr.7829 din 01.08.2007, petenta, susține că s-a prezentat de 3 ori la Institutul Național de Expertiză Medicală și Recuperare a Capacității de Muncă București și de fiecare dată a fost încadrată în grad III de invaliditate. Față de acest aspect, petenta consideră că nu este încadrată corespunzător și solicită Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării să analizeze situația și să comunice dacă diagnosticul pe care îl deține presupune încadrarea în grad de invaliditate II sau în grad de invaliditate III.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției înregistrate sub nr. 7829 din 01.08.2007, Colegiul Director a solicitat puncte de vedere de specialitate cu privire la obiectul petiției, Ministerului Sănătății, Autorității Naționale a Persoanelor cu Handicap, Comisiei de Exepertiză a Persoanelor cu Handicap Buzău și Institutului Național de Expertiză Medicală.

4.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 8800 din 24.08.2007, Colegiul Director a solicitat punctul de vedere cu privire la obiectul petiției Comisiei de Exepertiză a Persoanelor cu Handicap Buzău. Prin adresa înregistrată cu nr. 8801 din 24.08.2007 a solicitat punctul de vedere al Autorității Naționale a Persoanelor cu Handicap. Prin adresa înregistrată cu nr. 8799 din 24.08.2007 s-a solicitat punctul de vedere al Ministerului Sănătății. Prin adresele înregistrate cu nr. 11292 din 03.10.2007 și 02.11.2007, s-a solicitat punctul de vedere al Institutului Național de Expertiză Medicală, cu privire la obiectul petiției.

4.3. Prin adresa înregistrată cu nr. 10285 din 20.09.2007 a comunicat punctul său de vedere Casa Județeană de Pensii Buzău. Prin adresa cu nr. 9643 din 12.09.2007 a comunicat punctul de vedere Autoritatea Națională a Persoanelor cu Handicap. Prin adresa cu nr. 9419 din 06.09.2007 a comunicat punctul de vedere Comisia de Evaluare a Persoanelor cu Handicap Adulți Buzău iar prin adresa cu nr. 15911 din 19.11.2007 a comunicat punctul de vedere Institutul Național de Expertiză Medicală și Recuperare a Capacității de Muncă București. Ministerul Sănătății nu a comunicat un punct de vedere.

4.4. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare.

4.5. Prin adresa cu nr.1746 din 24.01.2008 a fost citată petenta, pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 19.02.2008. Prin adresa de citare au fost comunicate petentei punctele de vedere emise de instituțiile menționate și s-a ridicat din oficiu excepția de necompetență materială a Consiliului cu privire la aspectele sesizate prin care se solicită să se stabilească dacă diagnosticul stabilit petentei se încadrează în grad de invaliditate II sau grad de invaliditate III.

4.6. La termen, părțile nu s-au prezentat. Petenta nu a formulat apărări față de excepția ridicată din oficiu.

V. Susținerile părților

Susținerile petentei

5.1.1. Pe fond, petenta arată că este pensionată medical din anul 1993. A fost verificată la Institutul Național de Expertiză Medicală de 3 ori și de fiecare dată a fost încadrată în grad de invaliditate III. Petenta precizează că a fost programată pentru proteză totală de șold pe fondul bolii de care suferă. În acest sens anexează copie după Bilet de leșire din Spital, 20.09.2006 eliberat de Institutul Național de Expertiză Medicală.

5.1.2. În raport cu aceste considerente solicită analiza situației și dorește să știe dacă diagnosticul stabilit determină încadrarea în grad de invaliditate II sau în grad de invaliditate III.

5.1.3. Petenta precizează că la ultima internare o doamnă i-a comunicat că în situația în care se dovedește că are coxartroză bilaterală, atunci diagnosticul se încadrează în gradul II. De asemenea, arată că la data examinării în fața Comisiei nu i s-a precizat în ce grad de invaliditate se încadrează diagnosticul său, un doctor din Comisie spunându-i să aștepte răspunsul acasă.

Punctul de vedere al Casei Județene de Pensii Buzău

5.2.1. Casa Județeană de Pensii arată că petenta deține dosarul de pensie de invaliditate cu nr. 134411 cu diagnostic clinic, funcțional, în grad III de invaliditate stabilit în urma internării și examinării petentei la Institutul Național de Expertiză Medicală, în perioada 12-20 septembrie 2006.

5.2.2. Institutul Național de Expertiză Medicală din București este forul medical superior din cadrul Casei Naționale de Pensii și alte Drepturi de Asigurări Sociale, for medical care verifică periodic diagnosticele stabilite de Serviciile de Expertiză Medicală din cadrul Caselor Județene de Pensii.

Punctul de vedere al Institutul Național de Expertiză Medicală și Recuperare a Capacității de Muncă București

5.3.1. Institutul Național de Expertiză Medicală arată că situația petentei a fost reanalizată în comisia superioară pe baza documentației medicale aflate de FO 371/2004 și FO 4079/2006 când petenta a fost internată la Institut.

5.3.2. Evaluarea a fost corectă și încadrarea în gradul III de invaliditate respectă prevederile Hotărârii de Guvern nr. 400/2001 privind criteriile și normele de diagnostic clinic, diagnostic funcțional și de evaluare a capacității de muncă pe baza cărora se face încadrarea în gradul I, II și III de invaliditate.

Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap arată că nu are atribuții în aplicarea legii nr.19/2000 privind sistemul public de pensii și nici în stabilirea gradului de invaliditate.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **În fapt**, Colegiul Director reține că, pe fond, petenta consideră că nu este încadrată corespunzător diagnosticului stabilit de Institutul Național de Expertiză Medicală și solicită Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării să analizeze situația și să comunice dacă diagnosticul pe care îl deține presupune încadrarea în grad de invaliditate II sau în grad de invaliditate III.

7.1. **În drept**, analizând faptele reținute în acest caz, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccherio and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

7.3. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

7.4. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.5. Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art.2 alin.1 al O.G. nr.137/2000, republicată.

7.6. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 trebuie constatată o deosebire, excludere, restricție sau preferință.

7.7. Sub aspectul circumstanței concretizate într-un tratament diferit, care întrunește elementul constitutiv al art.2 alin.1, generic deosebire, restricție, excludere, preferință, și care față de obiectul dedus soluționării trebuie să fie materializat, Colegiul director reține că în fapt, petiția, astfel cum este formulată, vizează stabilirea încadrării în grad de invaliditate corespunzător diagnosticului stabilit de Institutul Național de Expertiză Medicală. (vezi infra parag. 3.1. și 5.1.1.,5.1.2., 5.1.3.)

7.8. Potrivit definiției discriminării, tratamentul diferit trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit datorită unui criteriu. Sintagma „criteriu” trebuie interpretată în sensul existenței unui mobil care este concretizat, materializat în fapt și care constituie cauza principală a actului sau faptului discriminatoriu, care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit indus și criteriul interzis de lege.

7.9. Or, din acest punct de vedere, în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat, și înscrisurile depuse la dosar, Colegiul Director nu poate reține incidența unui tratament diferit în cauză și care se materializează în raport de persoane aflate în situații analoge în privința cărora tratamentul aplicat este circumstanțiat în excludere, restricție, preferință ori deosebire, în raport de cauzalitate cu un criteriu interzis de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

7.10. Colegiul Director ia act, în exercitarea competențelor sale, că este chemat să se pronunțe asupra încadrării într-un grad de invaliditate corespunzător unui diagnostic medical stabilit de Institutul Național de Expertiză Medicală. Din acest punct de vedere, solicitarea petenei nu intră sub incidența prevederilor O.G.

nr. 137/2000, republicată. Astfel cum precizează Casa Județeană de Pensii, Institutul Național de Expertiză Medicală din București este forul medical superior din cadrul Casei Naționale de Pensii și alte Drepturi de Asigurări Sociale, for medical care verifică periodic diagnosticile stabilite de Serviciile de Expertiză Medicală din cadrul Caselor Județene de Pensii. (vezi infra parag. 5.2.2.) Or, în raport cu aspectele sesizate de petentă, Colegiul Director nu se poate substitui instituției medicale, cu expertiză în domeniu, în speță, Institutul Național de Expertiză Medicală, organism competent în verificarea diagnosticului și încadrarea în grad de invaliditate corelativ persoanelor care urmează a fi evaluate în acest sens.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. aspectele sesizate nu intră sub incidența Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. clasarea dosarului;

3. se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;

4. o copie a hotărârii se va transmite părților, H I , cu domiciliul în ; Institutul

Național de Expertiză Medicală și Recuperare a Capacității de Muncă București, cu sediul în Str. Romulus, nr. 62, Sector 3, București.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte

COMSA CORINA NICOLETA – Membru

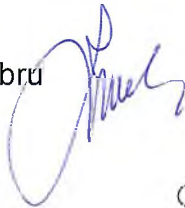
GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

NITA TIBERIU DRAGOS – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Data redactării 16.03.2007

Red. D.G., Tehnored. A.P., 3 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

